

עפ"ת (חיפה) 26853-07-25 - בראנסה חנאן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 26853-07-25 - בראנסה חנאן נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 26853-07-25

בראנסה חנאן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[21.07.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה מיום 25.6.24 [תת"ע 9293-07-23], במסגרתה דחה בית המשפט קמא את בקשת המערערת להורות על ביטול פסק דין שניתן בהיעדרה.
2. בתמצית - נגד המערערת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת [תקנה 54(א) לתקנות התעבורה]. על פי כתב האישום, ביום 30.7.22 בכביש 23 נהגה המערערת ברכבה במהירות של 125 קמ"ש, במקום בו המהירות המרבית המותרת היא 80 קמ"ש. תחילה נקבע דיון ליום 24.12.23. על פי הודעת מזכירות מיום 24.12.23 - נדחתה ישיבת ההקראה ליום 27.10.24. במועד האמור לא התייצבה המערערת או מי מטעמה. לבקשת המאשימה, הורשעה המערערת בעבירה שיוחסה לה בכתב האישום, ובו ביום נגזר דינה. על המערערת הוטל עונש של פסילה בת חודש ימים, פסילה על תנאי וכן קנס כספי. פסק הדין הומצא למערערת ביום 20.11.24.
3. ביום 11.6.25 הוגשה מטעם המערערת בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה. בבקשה נטען כי יכול להיות שבאותו יום נהג אדם אחר ברכב - בעלה או בנה, והדבר מצריך בירור. עוד נטען כי המערערת לא קיבלה זימון לתאריך בו התקיים הדיון. אישור המסירה האמור מתייחס לזימון לישיבה שהייתה קבועה ליום 24.12.23, ולא לדיון הנדחה. נטען בנוסף כי מחודש דצמבר 2023 ועד סוף שנת 2024 הייתה משפחתה של המערערת נתונה למספר אירועי ירי. על דבר הדיון נודע למערערת רק ביום 10.6.25.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. נטען כי גזר הדין הומצא למערערת על ידי מזכירות בית המשפט ביום 20.11.24. המבקשת חתמה על אישור המסירה, ואין בסיס לטענתה כי נודע לה על קיומו רק ביום 10.6.25. על פי סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין לידי הנאשם. משחלף המועד - יש לדחות את הבקשה על הסף.

5. ביום 25.6.25 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשה. נקבע כי הבקשה הוגשה בחלוף כשבעה חודשים מעת שהומצא לה פסק הדין. משכך, דין הבקשה להידחות אף ללא דיון בטענות המערערת לגופן. מכאן הערעור.
6. ביום 20.7.25 התקיים דיון בערעור. נטען כי החתימות על גבי שני אישורי המסירה - אינם של המערערת. המערערת ערכה בירור ממנו עולה כי בתה (הלומדת בחו"ל) היא שנהגה ברכב - וצורף תצהיר בעניין זה. המשיבה, מנגד, סמכה את ידיה על החלטת בית המשפט קמא. נטען כי חזקת המסירה (הן של הזימון לדיון והן אישור המסירה של גזר הדין) לא נסתרה. הנטל להוכיח כי אין המדובר בחתימת המערערת - מוטל עליה. עוד נטען כי התצהיר הלקוני של בת המערערת - אינו מלמד על חשש לעיוות דין.
7. לאחר ששמעתי את טענות המערערת נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.
8. בראש ובראשונה - קיים אישור מסירה חתום לפיו המערערת קיבלה את העתק גזר הדין לידיה ביום 20.11.24. אין בידי לקבל את טענת המערערת שמדובר באישור מסירה פגום. האישור חתום, והמערערת לא טענה בבקשה שהוגשה לבית המשפט קמא כי אין המדובר בחתימתה. טענה זו עלתה לראשונה בשלב הערעור, אלא שגם כאן - הטענה עלתה באופן סתמי, ללא כל ראיה בעניין. יוער בהקשר זה כי גם הזימון לדיון שהתקיים ביום 27.10.24 הומצא למערערת, לאותה כתובת ולאותה תיבת דואר (הזימון הומצא ביום 14.1.24), ואף הוא נושא חתימה דומה.
9. משקיים אישור מסירה אשר תוכנו לא נסתר על ידי המערערת, ולפיו גזר הדין נמסר למערערת ביום 20.11.24, הרי שלא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא לפיה חלף המועד להגשת בקשה לביטול פסק הדין [ר' בהקשר זה הוראת סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי]. די בכך כדי להביא לדחיית הערעור.
10. למעלה מן הצורך יצוין כי אף לגופו של עניין אין מקום להורות על ביטול פסק הדין. המערערת זומנה כדין, לא התייצבה לדיון ואין בפיה כל טענה המסבירה את אי התייצבותה, מלבד הטענה הסתמית לפיה לא קיבלה את הזימון לדיון. טענה זו נסתרת באישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, אישור אשר על פניו חתום על ידי המערערת, וזו לא העלתה כל טענה ביחס לחתימה זו.
11. אף לעניין הטענה כי בתה היא שנהגה ברכב ביום ביצוע העבירה [טענה העולה לראשונה בשלב הערעור, ושאינה מתיישבת עם טענת המערערת בערכאה הדיונית], הרי שמדובר בטענה סתמית, נעדרת כל הסבר, ולא ברור כלל כיצד זה ביום 9.7.25 עלה בידי בתה של המערערת לזכור כי שלוש שנים קודם לכן, ביום 30.7.22, היא זו שנהגה ברכב. העולה מן המקובץ - לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ודין הערעור להידחות לפיכך. המזכירות תעביר את העתק פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, כ"ה תמוז תשפ"ה, 21 יולי 2025, בהעדר הצדדים.